Helena Majdaniec

Wokalistka związana z nurtem bigbitowym, nazywana „królową twista”. Wiedzę muzyczną zdobywała w szczecińskich szkołach muzycznych, podstawowej i średniej, w klasie fortepianu. Choć wykazywała duże uzdolnienia w grze na tym instrumencie, wkrótce jej prawdziwą pasją stała się piosenka.

Zadebiutowała jako licealistka, w 1957 r. na scenie Akademickiego Teatrzyku „Skrzat”. Należała do Chóru Politechniki Szczecińskiej, z którym wzięła udział w kilku zagranicznych tournée. W 1961 r. wygrała eliminacje konkursu „Szukamy Młodych Talentów”, zainicjowanego przez zespół Czerwono-Czarni i rozpoczęła współpracę z tą grupą. Była również organistką w żeńskim zespole Klipsy, który akompaniował Mieczysławowi Foggowi. Właściwa kariera piosenkarska Heleny Majdaniec rozpoczęła się w 1962 r., wraz z jej udziałem w I Festiwalu Młodych Talentów w Szczecinie. Dzięki swoim interpretacjom została jedną z laureatek festiwalu i otrzymała pełnoprawny angaż do zespołu Czerwono-Czarni. Z tym składem wystąpiła w koncercie „Kolor i rytm” na I KFPP w Opolu w 1963 r., śpiewającpiosenki „Czarny Ali Baba” (muz. Bogusław Klimczuk, sł. Tadeusz Urgacz), „Jutro będzie dobry dzień”(muz. Al Legro, sł. Edward Fiszer), „Wesoły twist”(muz. Franciszka Leszczyńska, sł. Henryk Rostworowski). Została wówczas wyróżniona w plebiscycie publiczności.Od 1963 r.była wokalistką Niebiesko-Czarnych, z którymi osiągnęła szczyty popularności. Wystąpiła z nimi m.in. w międzynarodowym programie „Idole młodych” w paryskiej Olimpii. Równolegle kontynuowała karierę solową, nagrywając m.in. z zespołami Bogusława Klimczuka, Piotra Figla oraz Studia „Rytm”. Wylansowała wiele przebojów w popularnym wtedy rytmie twista, m.in.: „Rudy rydz” (muz. Bogusław Klimczuk, sł. Adam Hosper), „Długi Bill” (muz. Bogusław Klimczuk, sł. Tadeusz Urgacz) czy„Zakochani są wśród nas” (muz. Jerzy Matuszkiewicz, sł. Janusz Kondratowicz).

Talent i urodę Heleny Majdaniec wykorzystało kino. W 1963 r. pojawiła się w filmie Janusza Nasfetera „Zbrodniarz i panna” z piosenką „Happy End” (muz. Marek Sart, sł. Karol Kord), a w 1966 r. wystąpiła w dramacie psychologicznym Kazimierza Kutza „Ktokolwiek wie”.Na przestrzeni kilku lat repertuar piosenkowy artystki ewoluował od dynamicznego rock and rolla i twista do nastrojowych ballad. Zmianie uległ także image piosenkarki – stała się ułożoną gwiazdą estrady w elegancko skrojonych kreacjach.W kwietniu 1968 r. wyjechała do Paryża i postanowiła zostać we Francji na stałe. Występowała tam w kabaretach, a także dorywczo w telewizji i radio. Koncertowała również w Szwajcarii, USA, Kanadzie, Kuwejcie i w Maroku. Do kraju przyjechała latem 1986 r., by wziąć udział w imprezie „Old Rock Meeting”. Po wielu latach nieobecności w kraju artystka zdecydowała się na powrót do Polski w 1991 r. Po raz ostatni Helena Majdaniec wystąpiła publicznie 16 stycznia 2002 r. w programie TVN „Rozmowy w toku”, w którymzapowiadałaswój powrót na scenę. Zmarła nagle 18 stycznia 2002 r. w Szczecinie.

Gwiazdę upamiętniającą artystkę w opolskiej Alei Gwiazd Polskiej Piosenki odsłoniła w 2015 r. jej siostrzenica Małgorzata Majdaniec. Uroczystość uświetnił także występ Akademickiego Chóru Politechniki Opolskiej, który przypomniał największe przeboje „królowej twista".

Opracowanie: Agnieszka Lipiec, Dział Zbiorów Specjalnych, Muzeum Polskiej Piosenki w Opolu, maj 2024.